

บทที่ ๑

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับต่างประเทศมาตั้งแต่ครั้งโบราณ และภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อที่สำคัญภาษาหนึ่งก็คือภาษาอังกฤษ คนไทยเริ่มใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยที่อังกฤษเข้ามาติดต่อค้าขายกับไทย ในสมัยรัชกาลที่ ๓ ในปี พ.ศ. ๒๓๖๑^๑ ประเทศไทยเราจึงนำที่จะนิยมสอนภาษาอังกฤษกันมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่ ญาติ ไหวดี ได้กล่าวไว้ว่า สังคมไทยนิยมศึกษาภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว นับว่านานถึง ๑๒๕ ปีแล้ว แต่ถ้าจะนับเฉพาะที่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตร ก็ควรจะ เริ่มตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งมีการจัดลำดับชั้นเรียน มีหลักสูตรชั้นมูลและชั้นประถมศึกษา โดยให้เริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นสูงสุดของชั้นมูล ให้แทรกภาษาอังกฤษที่ละน้อย ๆ จนตลอดชั้นประถม เพื่อจะได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ก็ได้กำหนดชั้นมูลศึกษาหรืออนุบาล สำหรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์บังคับ ก็มีการสอนภาษาอังกฤษในเวลาพิเศษทั้งในชั้นอนุบาล และชั้นประถม เพื่อเป็นพื้นฐานในการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป^๒

ต่อมาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๘ คือ ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ ให้สอนแต่ภาษาไทย และให้สอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกได้ในชั้นประถมปีที่ ๔

^๑คณะกรรมการโครงการสารานุกรมไทย สำหรับเยาวชน, สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่มที่ ๔ (กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๑), หน้า ๒๔๖

^๒ญาติ ไหวดี, "ความเป็นมาของการสอนการเรียนภาษาอังกฤษของไทย," วิทยาสาร ๒๔(๑๕ มกราคม, ๒๕๒๑) : ๓๒ - ๓๓.

ต่อมาก็มีมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ ให้ยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาในประเทศไทย สำหรับชั้นประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนทุกเชื้อชาติเรียนรู้ภาษาไทย และเพื่อความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ จนในที่สุดก็มีพระบรมราชโองการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๐ และให้ประกาศใช้ในปี ๒๕๒๑ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๐ ซึ่งมีรายละเอียดที่เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ และมีรายละเอียดครอบคลุมถึงภาษาอังกฤษ ดังนี้

๑. หลักการของการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา คือ ควรให้เด็กได้เรียนภาษาไทย และสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ให้ใช้การได้เป็นอย่างดี เพื่อความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกันได้ ฉะนั้นหลักสูตรที่บังคับไว้สัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง จึงไม่บรรจุภาษาต่างประเทศไว้ แต่อาจจะอนุญาตให้สอนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม

๒. โดยเหตุที่ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยโดยเฉพาะที่อยู่ในเมืองมากพอควร และมีการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หรือประถมศึกษา ๕ มานานแล้ว และภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่เสริมความรู้ด้านวิชาการ จึงอนุญาตให้โรงเรียนราษฎร์ที่มีความต้องการ และมีความเหมาะสม สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ นอกหลักสูตรได้ไม่เกินสัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง และให้เพิ่มชั่วโมงในหลักสูตรประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษา ๕ และปีที่ ๖ อีกสัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง เพื่อให้โรงเรียนของรัฐ ท้องถิ่น หรือโรงเรียนราษฎร์ที่ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษมาก่อน เลือกสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือสอนวิชาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ตามสภาพและความเหมาะสมของท้องถิ่น โรงเรียนที่เคยสอนก็ขอสอนสืบเนื่องต่อไป

๓. กระทรวงศึกษาธิการจะส่งเสริมให้มีสถานศึกษาของรัฐเปิดสอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ นอกเวลา ตามความเหมาะสมตามความต้องการและตามความจำเป็น โดยรัฐจะช่วยเหลือในเรื่องวิชาการและอุปกรณ์จากแหล่งที่เห็นว่าสมควร^๑

^๑ มงคล อาละพาล, "ในแผ่นดินไทย : นโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียน, มิตรครู, ๒๑(๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑) : ๑๔.

หลังจากนั้นก็มีการประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก. ๑๔๔/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๓ ให้เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยจัดตารางเรียนวันละไม่เกิน ๑ ชั่วโมง รวมเวลาสำหรับเรียนภาษาอังกฤษ ๒๐๐ ชั่วโมง

และคำสั่งล่าสุด คือ คำสั่งกระทรวงที่ วก. ๕๒๐/๒๕๒๓ ให้เพิ่มเวลาเรียนในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ชั้น ป.๔-๖ อีกสัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง ทั้งนี้เมื่อรวมแล้วต้องมีเวลาเรียน ๑,๒๐๐ ชั่วโมงใน ๑ ปีการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนประถมศึกษาได้เลือกสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือสอนวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามสภาพ และความเหมาะสมของท้องถิ่น ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาโรงเรียนที่จะ เปิดสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

๑. วิธีใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

(๑) โรงเรียนเป็นผู้เลือก โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ครูผู้สอนจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

ก. เคยเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทในระดับปริญญาหรือ
อนุปริญญา

หรือ ข. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย ๑ ปี และผ่านการ
อบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร พุทธศักราช ๒๕๒๓

หรือ ค. สนใจในการสอนภาษาอังกฤษ และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ
ตามหลักสูตร พุทธศักราช ๒๕๒๓

(๒) โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ตามที่ได้ระบุไว้ใน
คู่มือครู เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค และแถบบันทึกเสียง ฯลฯ

(๓) โรงเรียนจะต้องมีเวลาเรียนสำหรับภาษาอังกฤษ ๒๐๐ ชั่วโมง ตามประกาศ
ของกระทรวงศึกษาธิการที่ วก. ๑๔๔/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๓
เรื่องเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑
โดยจัดตารางเรียนวันละไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

หมายเหตุ สำหรับหนังสือเรียนและคู่มือครูให้ใช้ตามคำสั่ง กระทรวงศึกษาธิการ
เรื่องการกำหนดหนังสือเรียนและสื่อการเรียนระดับประถมศึกษา ของ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๒. การอบรมครู

การจัดการอบรมครู เป็นหน้าที่ของเจ้าสังกัดของโรงเรียนที่เลือกสอนภาษาอังกฤษ
ในการอบรมนั้นจะต้องดำเนินการดังนี้

- (๑) ใช้หลักสูตรเพื่ออบรมครูผู้สอน English is Fun
- (๒) วิทยากรในการอบรม ได้แก่
 - ก. คณะกรรมการร่างหลักสูตรและสื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา
 - ข. ผู้แทนหน่วยงานที่เข้ารับการประชุมชี้แจงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ปีที่ ๕-๖ พุทธศักราช ๒๕๒๓ อันได้แก่ ผู้แทนศึกษานิเทศก์จังหวัด ผู้แทนวิทยาลัยครู ผู้แทนคณะศึกษาศาสตร์ และครุศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 - ค. ระยะเวลาในการฝึกอบรม ควรจะจัดสำหรับผู้สอน English is Fun โดยเฉพาะ เป็นเวลาอย่างน้อย ๓ วัน

อย่างไรก็ตามแม้ว่าหลักสูตรประถมศึกษาจะกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกก็ตาม แต่แนวโน้มที่โรงเรียนจะเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกนั้นน่าจะมีโอกาสมากกว่าการเลือกวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ ดังที่ ดร.พรณิณี สาคริก นักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษได้แสดงทัศนะไว้ว่า แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะเปลี่ยนนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยจัดเป็นวิชาเลือกก็ตาม โรงเรียนต่าง ๆ ที่เคยสอนอยู่ก็จะยังคงสอนตามเดิม เพราะเหตุดังต่อไปนี้

- ๑. ครูที่เคยสอนภาษาอังกฤษ ถ้ามีทัศนคติต่อการสอนภาษาอังกฤษก็อยากสอนต่อไป หรือบางคนแม้ว่าจะไม่ค่อยชอบสอนภาษาอังกฤษ แต่ไม่ยอมเปลี่ยนวิชาที่สอนก็อยากสอนต่อไป
- ๒. ผู้ปกครองที่ขอให้บุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เล็กก็อยากให้โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ

๓. โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จะมีชื่อเสียงและได้รับการนิยม เพราะถือว่าโรงเรียนนั้นมีครู มีอุปกรณ์การสอนพร้อม^๑

นอกจากนั้นจากการสำรวจของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๔ ปรากฏว่า โรงเรียนยังตั้งใจจะ เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือกเป็นจำนวน ๔๒๓ โรงเรียน จากทั้งหมด ๕๒๔ โรงเรียน คือร้อยละ ๘๘.๘๓ ผู้วิจัยในฐานะศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีหน้าที่ในการนิเทศวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง จึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ว่าโรงเรียนเหล่านั้นมีสาเหตุการเลือกสอนมาจากอะไร และโรงเรียนเหล่านั้นมีความพร้อมในการที่จะเลือกสอนอย่างไรบ้าง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับความพร้อมของโรงเรียนในการเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูกับผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา
๓. เพื่อเปรียบเทียบการเลือกสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

นางสาว...
ศึกษานิเทศก์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างประชากรจะประกอบด้วยครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่อยู่ในโรงเรียนซึ่งจะเลือกสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น โดยใช้ข้อมูลทางจังหวัดได้ออกแบบสำรวจไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ตามหนังสือที่ ศธ. ๑๔๓๔/๔๒๐๗

* ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ถือว่าเป็นตัวแทนได้เพราะได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งทุกโรงเรียนมีโอกาสดำเนินการเลือกเท่า ๆ กัน
๒. คำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยถือว่าเป็นความคิดเห็นที่แท้จริง และตรงตามสภาพการเรียนการสอนที่เป็นจริง

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

* โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนห้องเรียน ชั้น ป.๕ และ ป.๖ รวมกันไม่ถึง ๔ ห้องเรียน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนห้องเรียน ชั้น ป.๕ และ ป.๖ รวมกันตั้งแต่ ๔ ห้องเรียนขึ้นไป

ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕ และ/หรือ ป.๖ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบันที่เลือกสอนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- *๑. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนที่จะเปิดสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกสนใจที่จะสำรวจความพร้อมในการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ๒. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พิจารณาถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นเมื่อเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก และจะได้เตรียมการหาทางป้องกันมิให้เกิดปัญหาเหล่านั้น
- *๓. เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความสนใจและสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ เกิดผลดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

634
350
283

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากร. เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๖ อำเภอ ในแต่ละอำเภอมีโรงเรียนทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ รวม ๖๓๘ โรงเรียน แต่เป็นโรงเรียนที่เลือกสอนภาษาอังกฤษตามบัญชีสำรวจ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๔ ตามหนังสือที่ ศธ. ๑๔๓๔/๔๒๐๗ เพียง ๔๒๓ โรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ๖๓ โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก ๓๖๐ โรงเรียน เมื่อนำไปคำนวณหาค่าตัวอย่างประชากรตามสูตรของ Taro Yamane^๑ ได้ตัวอย่างประชากร ๑๗๘ โรงเรียน เมื่อคิดอัตราส่วนแล้วจะได้จำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่ ๘๒ โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก ๑๓๖ โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกคน รวม ๒๑๐ คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกคนรวม ๒๑๐ คน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๒๔ รวมกลุ่มประชากรทั้งสิ้น ๔๒๐ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาจากตำราหนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ และได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นดังนี้

^๑Taro Yamane, Statistics Introductory Analysis, 2 ed ed. (Tokyo : John Wratherhill, Inc, 1970) pp. 515 - 516.

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check lists) และแบบเติมคำลงในช่องว่าง (Fill in the blanks)

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษและการเตรียมการในการจัดสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย

- ก. การพิจารณาเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษและครูที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ข. ห้องเรียนที่จะใช้สอนภาษาอังกฤษ
- ค. หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
- ง. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียน
- จ. การจัดการเรียนการสอน
- ฉ. การประเมินผล

เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple choices) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) แบบตรวจสอบ (Check lists) และแบบเติมคำในช่องว่าง (Fill in the blanks)

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open - ended) ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open - ended)

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา ให้ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ และนำหนังสือนำของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ พร้อมทั้งแบบสอบถามของแต่ละอำเภอส่งให้อำเภอต่าง ๆ ด้วยตนเอง แล้วหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ได้กรุณานำแบบสอบถามดังกล่าวส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ และยังกรุณารวบรวมส่งกลับคืนไว้ที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด แต่มีบางอำเภอผู้วิจัยได้ไปขอรับจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ก่อนที่ทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจะส่งกลับคืนไปที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ๔๔๐ ชุด ได้คืนกลับมา ๔๓๒ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๑๘

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

๔.๒ ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมและการพิจารณาเลือกสอนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีวิเคราะห์ดังนี้

ก. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการเลือกสอน, การให้ข้อมูลเพื่อการสอน, งบประมาณ, ความสามารถของครูผู้สอน, ความพอใจของครูผู้สอน, การรับการอบรมและปัญหา ผู้ช่วยแก้ไขปัญหา, อาชีพของผู้ปกครอง หลักสูตรและเอกสารหลักสูตร การใช้สื่อการเรียน การจัดการเรียนการสอน การใช้กิจกรรมต่าง ๆ และการประเมินผล ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ข. ห้องเรียนที่จะใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษ, วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียน ใช้ค่าร้อยละและ chi - square

๔.๓ ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์โดยใช้วิธีสรุป และเรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะนั้น ๆ

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับชั้นของการเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๕ บท ดังนี้

บทที่ ๑ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ ๒ กล่าวถึง เอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

บทที่ ๔ กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายเป็นบรรณานุกรม และภาคผนวก